У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArclay 7-4125
УНСоюзу: BArclay 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 124. ЧЕТВЕР, 9-го ЛИПНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 9, 1970 No. 124. VOL. LXXVII.

Сенат відкинув вимогу ліберальних сенаторів зменшити бюджет НАСА

Вашингтон. — Домагання ліберальних сенаторів зредукувати видатно бюджет НАСА — Крайової Агенції для справ аеронавтики і космічних дослідів — були відкинуті більшістю Сенату. Пропонований урядом бюджет НАСА в сумі 3,3 більйонів долярів залишено без змін. Поправка сенатора Вільяма Проксмайра, демократа з Висконсину, з пропозицією зменшити космічний бюджет на 122 мільйонів, була відкинута 38 голосами проти 35. Так же само відхилено 37 голосами проти 32 пропозицію демократичного сенатора з Аркенсо Дж. В. Фулбрайта, щоб із бюджету НАСА вилучити суму 300 мільйонів долярів і призначити її на інші цілі. Все ж таки лібералам повелося провести під час вівтіркової сесії Сенату пропозицію збільшити до загальної суми 700 мільйонів долярів видаткування на програму віднови міст і будови каналізацій. Добиваючись редукції космічного бюджету, ліберали мотивували свої вимоги конечністю звернути більшу увагу на актуальні щоденні потреби населення ЗСА. Противники редукції бюджету НАСА, між ними республіканський сенатор Ґордон Аллот з Колорадо, стверджували, що лети на місяць причинилися видатно до розвитку не тільки космічних дослідів, але й багатьох ділянок науки і технології.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 8 липня 1970

В АМЕРИЦІ

ДИРЕКТОР УРЯДУ РЕКРУТАЦІЇ КУРТІС В. ТАРР РОЗІСЛАВ 4.200 рекрутаційним станицям в ЗСА обіжник із 18 точками, за якими треба перевірювати, чи той, що відмовляється іти на війну — робить це дійсно згідно з своїми релігійними, моральними та етичними поглядами, чи просто із страху або спротиву владі. Між іншими критеріями щирости таких пацифістів є відношення до вуличних заворушень: якщо хтось брав будь - яку участь в будь-яких нагальних актах — він заперечив цим свою ніби принципову миролюбність.

У НАДМОРСЬКОМУ МІСТІ ЕСБЕРІ ПАРК В НЮ ДЖЕРЗІ ВІДБУЛИСЯ в минулий понеділок 6 липня муринські заворушення, у висліді яких була багато поранених, кількадесять арештованих і матеріяльної шкоди на кругло 200.000 дол. Міська й стейтова поліція та пожежна сторожа поборювала хуліґанів і грабіжників. Проголошено поліційну годину від 7-ої вечора до 6-ої год. ранку. Винуватцями були здебільша недолітки.

АМЕРИКАНСЬКА ІНФОРМАЦІЙНА АҐЕНЦІЯ ВИГОТОВИЛА коштом 80.000 дол. 15-хвилинний кольоровий фільм з минулорічної подорожі віце - президента Спіро Еґню до 11-ох країн Південної Азії й Далекого Сходу. Усне з'ясовування фільму виголошує відомий фільмовий актор Джан Вейн.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ АРҐЕНТИНИ ХУАН ПЕРОН ЗАЯВИВ у пресовому інтерв'ю в Парижі, що він ще вернеться до Арґентини „коли назріє час" його повороту до влади. Перона, який правив по-диктаторськи, опершись на демагогію і ліві елементи, скинули у державному перевороті ще у 1955 році; він має тепер 75 років і живе на еміґрації в Еспанії.

У ЧИКАҐО ВЕРНУЛИСЯ до праці 40.000 водіїв вантажних авт і 10.000 водіїв таксівок, які страйкували впродовж 12-ох тижнів. З приводу того страйку в усіх складах накопичились гори нерозвезених і недоставлених товарів та посилок.

У СТЕЙТІ НЮ ЙОРКУ УВІЙШОВ в життя з днем 1 липня ц. р. новий, більш ліберальний закон про аборти. В місті Ню Йорку в першому тижні липня переведено на основі того закону 142 операції у шпиталях, не рахуючи приватних лікарів, а 1.762 жінки зареєструвались до таких операцій.

У СВІТІ

ЛЕОНІД БРЕЖНЄВ зовсім не є хворий — твердять західні обсерватори в Москві, а не поїхав він до Букарешту на підписання з нею „пакту приязни" демонстраційно, щоб підкреслити своє невдоволення румунською політикою, яка підкреслює свою незалежність від Москви. Леонід Брежнєв, перший секретар компартії СССР, в тому самому дні, як до Букарешту прибув Косиґін з іншими совєтськими делеґатами, — пішов на футбольні змагання московської дружини „Торпедо" з київською дружиною „Динамо". День був холодний і дощевий і тим паче можна було переконатися, що Брежнєв не має бронхіту, як це твердив офіційний комунікат.

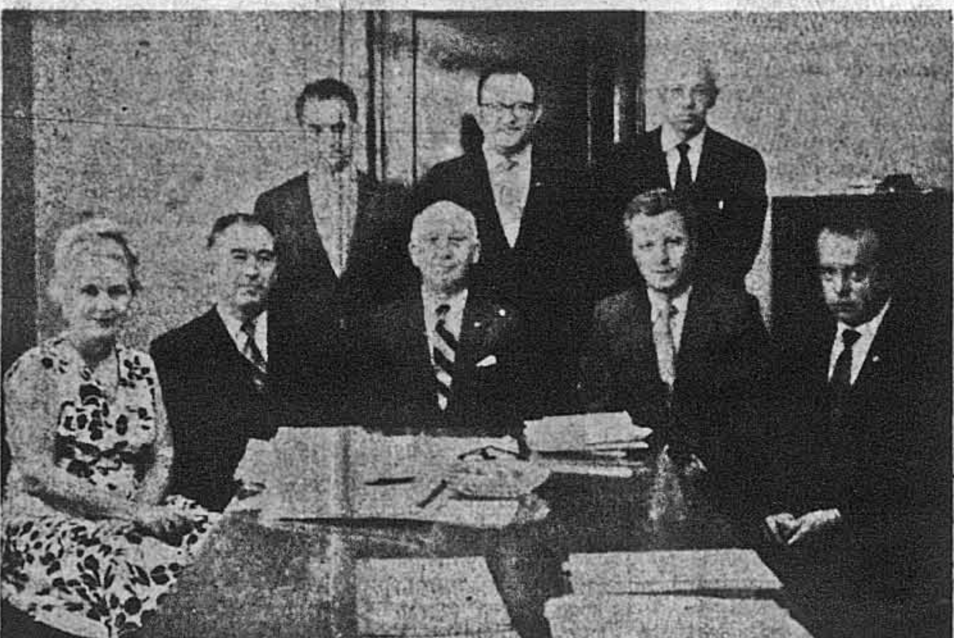
КРИЗА УРЯДУ В ІТАЛІЇ ПОСТАЛА безпосередньо після того, як одна з 4-ох коаліційних партій — Соціялістична — рішила створити коаліцію з комуністами на льокальному ґрунті та разом з ними скласти уряд в двох італійських провінціях. Прем'єр Маріяно Румор визнав, що це недопускальна річ, щоб одна з коаліційних партій водночас мала спілку з опозиційною комуністичною партією. Це вже 31-ша з черги криза уряду в післявоєнній Італії. Уряд Маріяно Румора тривав три місяці. Президент Джузеппе Сараґат узявся знову за ліплення ситуації.

УРЯД ПІВНІЧНОЇ ІРЛЯНДІЇ ОБУРЕНИЙ, що міністер закордонних справ Південної Ірляндії, д-р Патрік Дж. Гіллері, тайком, приватним автом, приїхав був до столиці Північної Ірляндії Бельфасту і там розмовляв з різними провідними католицькими діячами та від'їхав назад, не повідомивши про це північно-ірляндського уряду ані не склавши в Бельфасті нікому офіційної візити. Південно-ірляндський міністер прибув, щоб переконувати північно-ірляндських прихильників ідеї з'єднання двох частин Ірляндії, щоб вони не хапалися насильницьких актів.

ДО ЛОНДОНУ ПРИБУВ сенатор Джекоб Джевітс з Ню Йорку, який в американській амбасаді в Лондоні звертав увагу журналістам на загрозу від приявности в Єгипті совєтських летунів і військових „техніків". Він закликав Британію, щоб вона скріпила свою середземноморську воєнну фльоту з уваги на небезпеку, яка погрожує Італії, Греції й Туреччині від щораз більшого числа совєтських воєнних кораблів на Середземному морі.

У СТОЛИЦІ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ СЕУЛІ СТАЛАСЯ прикра подія: коли капітан Стормі Д. Ґарр звернув увагу воякові Гербертові Грінові, що той невідповідно носить свою уніформу, Грін стрілив до капітана і після того скерував кріс до себе. Капітан помер у шпиталі, вояк важко ранений.

НОВООБРАНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ ПЕРШІ НАРАДИ; ЗАСІДАННЯ НОВООБРАНОГО ГОЛОВНОГО УРЯДУ ВІДБУДЕТЬСЯ У ВЕРЕСНІ

ПЕРШІ НАРАДИ НОВООБРАНОГО ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС. Сидять (зліва): заступниця головного предсідника Марія Душник, заступник головного предсідника на Канаду сенатор Павло Юзик, головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника проф. Іван Телюк та заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан. Стоять (зліва): головний секретар д-р Ярослав Падох і головний касир дир. Петро Пуцило та ред. А. Драган.

Джерзі Ситі. — У вівторок, 7-го липня, тут у приміщеннях Головної Канцелярії відбулися перші наради новообраного 27-ою Конвенцією в травні цього року Головного Екзекутивного Комітету, який — згідно з постановою статуту — почав свою чотирорічну каденцію з днем 1-го липня ц. р. Наради відкрив, вітаючи приявних, і ними проводив переобраний головний предсідник Йосип Лисогір і в них крім нього, взяли участь усі головні екзекутивні урядовці: новообрані заступник головного предсідника проф. Іван Телюк, заступник головного предсідника на Канаду сенатор Павло Юзик, переобрані заступниця головного предсідника Марія Душник, заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох та головний касир дир. Петро Пуцило, як також директор Канадійської Канцелярії УНС Богдан Зорич і ред. А. Драган. На початку нарад головний предсідник Йосип Лисогір, заступник гол. предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох та головний касир Петро Пуцило і ред. А. Драган коротко поінформували новообраних заступників головного предсідника проф. Івана Телюка і сенатора Павла Юзика, які вперше брали участь у таких нарадах, про їхню щоденну працю в Головній Канцелярії та про працю і відповідальності очолюваних ними рекордового, організаційного, фінансового і видавничого департаментів під загальним проводом і наглядом головного предсідника Й. Лисогора.

Звіт головного касира дир. П. Пуцила

Після цих загальних інформацій та відповідей на ряд запитів у заторкнених справах, приступлено до звітування, яке традиційно започаткував головний касир Петро Пуцило. В травні ц. р. УНСоюз мав $ 884,900.79 прибутків і з кінцем того місяця майно УНСоюзу виносило $ 35,872,467.58. Воно ульоковане: $ 25,528.015.17 в бондах і ставках, $8,669,317.-75 в гіпотечних позичках, $542,679.99 в позичках членам, $697,971.26 в реальностях, $39,926.72 в друкарських та електронічних машинах і $394,556.69 є в готівці. Звітодавець запропонував і Екзекутивний Комітет апробував ряд нових інвестицій в бондах і гіпотечних позичках. На закінчення свого звіту дир. П. Пуцило висловив ряд завваг та рекомендацій щодо дальшої господарки союзовим майном, з'ясував деякі залеглості в сплаті гіпотечних позичок та залеглості кількох Відділів УНС в місячних розрахунках. Після дискусії в справі залеглостей рішено робити негайно рішучі заходи, включно із судовими. Розглянено ще ряд нових подань про гіпотечні позички. Обидва новообрані заступники головного предсідника, проф. Іван Телюк і сенатор Павло Юзик, живо інтересувалися фінансами УНСоюзу та господарюванням ними. Проф. Іван Телюк вчить економії в коледжі та має велике теоретичне і практичне знання в цій ділянці. Сенатор Павло Юзик в дискусії з таким же знанням справи вияснював економічну ситуацію та інвестиційні тенденції в Канаді.

Звіт гол. секретаря д-ра Я. Падоха

Головний секретар д-р Я. Падох дав подрібний огляд організаційної діяльности та її здобутків за минулого пів року, в перших п'ятьох місяцях якого велася конвенційна організаційна кампанія. Під час цієї кампанії здобуто 2,811 нових членів, з того: в січні — 380, в лютому — 350, в березні — 446, в квітні — 905 і в травні 730. В червні здобуто 273 нових членів, отже протягом першого півріччя 1970 УНСоюз здобув 3,084 нових членів. Звітодавець звернув увагу, що цей здобуток конвенційної кампанії допоміг покрити великі втрати, які за п'ять місяців виносили 2,079 членів. Д-р Падох приписує ці втрати зокрема тій обставині, що цього року минає 20 років від масового приїзду до Америки нової еміґрації, яка забезпечувалася в УНСоюзу на 20 років і саме цього року дозрівають ці грамоти і їх власники одержують готівку. Звітодавець в дальшому назвав найбільш успішних постійних організаторів (В. Дідюк, Є. Репета, С. Гавриш, М. Ткачук, Л. Вовк, І. Одежинський та Софія Куца), найбільш успішних відділових організаторів (М. Семків, К. Сачко, Я. Бурій. М. Хоманчук, Анна Гнатюк, Т. Шпікула, Р. Крупка, І. Кіпгницький та Б. Лавринів), найуспішніші Відділи: 361 в Ню Йорку, 211 і 379 в Чикаґо, 430 у Філядельфії, 402 в Етобікок, 5 в Асторії та 444 в Саскатуні: найбільш успішні округи: Чикаґо, Ню Йорк, Філядельфія, Торонто, Нюарк, Дітройт, Клівленд та Ню Гейвен і найбільш успішних жінок-організаторок: Анна Гнатюк, Софія Куца, Квітка Стецюк, Люба Басько, Стефанія Букшована, Олена Олек, Анна Гарас та Стефанія Кочій. Д-р Я. Падох закінчив свій звіт подрібним оглядом організаційних та інших заходів, характеристикою його секретарських функцій та коротким оглядом підготови до дальшої організаційної кампанії. Над його звітом, як і над звітом головного касира дир. Петра Пуцила, розгорнулася ширша дискусія з участю всіх приявних.

Звіт заст. гол. предс. і рекорд. секретаря Володимира Сохана

Заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан почав своє звітування інформаціями про стан членства, яке нараховувало з 31-им травня 1970 року 89.839 членів, в тому 26,235 в деп. молоді, 59.-727 в деп. дорослих і 3,877 грамот акцидентового забезпечення. Їхнє загальне число зросло за 5 місяців 1970 року на 732 члени. Самих активних членів з кінцем травня було 75,539, в тому 23,062 членів деп. молоді, 48,600 деп. дорослих і 3,877 з грамотами акцидентового забезпечення. За п'ять місяців 1970 року число активних членів зменшилося на 44 членів, на що склалися втрати 217 членів у деп. молоді, 70 членів у деп. дорослих і прибуток 243 грамот акцидентового забезпечення. Нових членів за цих п'ять місяців прибуло до УНСоюзу 2.538 плюс 273 членів Союзу Українських Братств, який об'єднався із УНСоюзом. В червні наспіли до Головної Канцелярії 273 аплікації нових членів, над оформленням яких саме в тому часі ще працював рекордовий відділ.

Здобутки нових членів майже повністю „з'їли" втрати через виплати грамот „Р" та „Е", яких за цих п'ять місяців було 1,979, та суспензи 521 члена, з яких біля 60% мали грамоти видані в роках 1969 і 1970. Таких ранніх суспенз нових членів можна сподіватися теж і в наступних місяцях року, коли відпадуть чималі числа передконвенційних та конвенційних членів. Звітодавець згадав, що серед аплікацій нових членів з квітня понад сотня мала різні браки, внаслідок яких треба було тимчасово здержати видачу членам грамот, а в травні таких аплікацій із браком було 126. Такі неповні аплікації стають опісля причиною втрати щойно придбаних членів, чи то через відмову аплікантів пройти лікарські оглядини, чи опісля внаслідок того, що самі нові члени відмовляються від виданих їм з опізненням грамот через доповнювання аплікацій з браками. Також назвав звітодавець болючими для УНСоюзу і його забезпеченевої служби спізнені звітування та розрахунки зібраних вкладок від кільканадцяти відділів.

Звітуючи про праці рекордового відділу Володимир Сохан поінформував про способи перевірки аплікацій на високі суми забезпечення, в тому аплікацій молоді в призовному віці, яка підлягає покликуванню до військової служби за новою чергою вильосуваних дат народження. При цьому він згадав про ряд пропозицій змін в постановах про забезпечування на високі суми, реасекурації та забезпечування професіоналістів, що їх він підготовляє на наради Головного Уряду. Він теж знову підкреслив великі користі із вже раніше пропонованого ним перепису українців Америки і Канади та із спеціяльних видань „Свободи", присвячених поодиноким громадам поселення українців цих країн, оказійні примірники яких можна б розповсюджувати серед мешканців цих громад.

Вкінці свого звіту заступник гол. предсідника В. Сохан запропонував апробувати друк нових фірмових листів для Екзекутиви із новою кольоровою емблемою УНСоюзу, якої малюнок із включеним вже канадійським прапором саме виготовлено. Екзекутива винесла рішення замовити запропоновані нові фірмові листи, як теж пропоновані звітодавцем візитівки для нових членів Екзекутиви та Головного Уряду.

Звіт заступниці гол. предсідника Марії Душник

Після дискусії над звітом заступника головного предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана, короткий звіт із своєї активности від Конвенції в травні цього року склала заступниця головного предсідника пані Марія Душник. В тому часі вона зорганізувала 13 нових членів та відвідала 28-ий Відділ УНС в Гюстоні в Тексас, зустрівшись там з урядовцями і членами Відділу та вислухавши і обміркувавши їхні завваги і побажання, що у відповідній мірі відносяться і до інших віддалених Відділів УНС. Вона вважає за конечне в майбутньому вдержувати тісніший не тільки кореспонденційний, але і особистий зв'язок з цими віддаленими Відділами УНС, що матиме вплив не тільки на них, але на ріст і розвиток наших українських громад. Загальною характеристикою своєї репрезентаційної активности, участю в різних імпрезах і подіях та рядом рекомендацій для дальшого збільшення активности жіноцтва в рямках УНСоюзу пані Душник закінчила свій звіт.

Перший звіт заступника гол. предсідника на Канаду сенатора Павла Юзика

Новообраний заступник головного предсідника УНС на Канаду сенатор Павло Юзик почав свій перший звіт як головний екзекутивний урядовець УНСоюзу коротким ствердженням, що він формально почав своє урядування в УНСоюзі щойно 1-го липня цього року,

(Закінчення на стор. 3-ій)

Єпископ Йосиф Шмондюк відправить Богослужения в катедрі св. Патрика на інтенцію Поневолених Націй

Ню Йорк. — З Нюйоркського Комітету Тижня Пон. Націй повідомляють, що єпископ Стемфордської Єпархії Владика Йосиф Шмондюк відправить у сослуженні духовенства в катедрі св. Патрика на 5-ій евню в неділю 12-го липня Богослуження на інтенцію свободи Поневолених Націй. На тім Богослуженні, що розпочнеться о 10-ій годині, буде присутнім кардинал Теренс Кук, співатиме хор із церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, під дириґуванням М. Добоша. Проповідь виголосить римо-католицький священик Реймонд Єгер, кол. в'язень у комуністичному Китаї. Після Служби Божої відбудеться процесійний похід до Бендшелл у Центральному Парку, де на мітинґу промовлятимуть американські діячі, від імени ПАБНА д-р І. Дочеф, від Американців за свободу Поневоленим Націям — Маріо Аґілера, від української громади — адв. М. Пізнак. Після промов у мистецькій частині на відкритій сцені виступлять румунський, угорський, український та білоруський мистецькі ансамблі. Закінчивши мітинг о 1 г. 30 хв. дня учасники організовано перейдуть на 67 вул. й Лексінґтон евню, для пікетування дому постійного представництва СССР при ОН. На місце пікетування прибудуть репортери преси, радіо й телевізії. Наступної неділі, 19 липня, відбудеться заключна програма відзначування Тижня Поневолених Націй — на острові Статуї Свободи, від 1.30 до 3 г. по полудні.

Цієї неділі, 12 липня, перед тим, як піти на Богослуження в катедрі св. Патрика, учасники мають збиратись перед готелем „Пляза" на 5-ій евню й 59 вулиці, від 9 г. ранку, похід до Катедри о 9.30 ранку. Керівником цьогорічної програми відзначування Тижня Поневолених Націй у Ню Йорку є дир. Чарлз Андреанскі, секретарем інж. М. Шповтак. Відзначування Тижня Поневолених Націй в Ню Йорку — з української сторони — відбувається під патронатом Об'єднаного Комітету під керівництвом мґра Романа Гуглевича.

У Тант стверджує невдачу заходів щодо перемир'я на Близькому Сході

Женева. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй заявив на пресовій конференції, що „в теперішній ситуації" спеціяльний посередник Об'єднаних Націй для справи замирення між Ізраїлем і його арабськими сусідами, шведський амбасадор у Москві Ґуннар Яррінґ, не відновить своєї діяльности. Але він, мовляв, в кожній хвилині готов зробити це, „коли цього вимагатиме ситуація". Таким чином У Тант ствердив насправді, що остання мирова ініціятива американського Уряду в справі замирення на Близькому Сході — не вдалася, бо та американська пропозиція вимагала проголошення найменше на 6 місяців воєнного перемир'я, під час якого Ґуннар Яррінґ відновив би переговори окремо з арабами та окремо з Ізраїлем, щоб довести до знайдення такої платформи, яку обидві сторони підписали б. Однак У Тант запевняв, що він „не втрачає надії" на мирну полагоду конфлікту. Він відмовився входити в розгляд проблеми, яку створила приявність в Єгипті совєтських летунів і „військових дорадників", але пішов по лінії совєтських і арабських тверджень, коли заявив, що для нього має значення розмежовування офенсивних та дефенсивних дій: Совєти твердять, що вони допомагають Єгиптові тільки в його обороні проти агресивних ізраїльських дій. У Тант перебуває в Женеві на конференції Економічної і Соціяльної Ради, яка є одною з автономних аґенцій Об'єднаних Націй.

Совєти і Румунія підписали новий 10-тирічний „пакт приязни"

Букарешт. — У вівторок 7 липня ц. р. Совєтський Союз і Румунія підписали в Букарешті „пакт приязни", на місце старого договору з 1948 року, — з важністю на найближчих 10 років. Хоча тексту того договору ще не оприлюднено, проте румунський прем'єр Джордже Маврер виявив, що перша стаття договору говорить про співпрацю „на базі братерської підтримки, взаємних користей, пошанування обопільної суверенности і незалежности, рівних прав і взаємного невтручування у внутрішні справи". Однак фраза про „рівні права і невтручування у внутрішні справи" фіґурує так само в совєтсько-чеському договорові „приязни", а відомо, що Совєти заперечували і заперечують, наче б їхня збройна інвазія до ЧССР і приверненння до влади в ЧССР сталіністів під натиском збоку окупаційних совєтських військ було „втручуванням у внутрішні справи", бо — за т. зв. доктриною Брежнєва — це було тільки „рятування загроженого соціялізму". Однак різниця між тими договорами та, що коли у вступі до совєтсько-чеського договору вставлено ту доктрину Брежнєва, то румуни застереглись проти цього і в тому договорі з Румунією нема про це згадки. Румунський прем'єр говорив про те, що „єдність і спільність соціялістичних держав є головним джерелом сили і непохитности світу соціялістичної системи". „Світ соціялістичної системи" —твердив він — визнає „вільні і незалежні соціялістичні держави". Совєтський прем'єр Алексєй Косиґін підписав той договір від СССР.

Виставка картин Едварда Козака у Гантері

Гантер. (У. С.) — 4-го липня відбулося відкриття вже традиційної літньої виставки картин Едварда Козака у Гантері. Цьогорічна виставка нараховує понад 80 картин, розміщена у мотелі пп. Кобзярів „Ксеня". У перший день оглянуло виставку понад чотириста осіб. Поміж численно зібраною публікою можна було бачити мистців Якова Гніздовського та Михайла Мороза, а з молодших Богдана Певного, Богдана Титлу та Ярослава Вижницького. Відкриття було получене із програмою, в якій брали участь Іван Керницький, бандурист проф. Роман Левицький, Микола Понеділок, а на закінчення сам Едвард Козак з своїм чудовим і вже безсмертним Грицем Зозулею.

Після програми орхестра п. Біскупа грала гостям до танцю.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Совєтські вояки в Єгипті

Президент Ніксон назвав в минулому тижні ситуацію на Близькому Сході „страшенне небезпечною", гіршою за ситуацію в Південній Азії, бо, мовляв, на Близькому Сході дві великодержави опинились „на лінії зудару". Не треба розуміти цей вислів Президента, як якусь нову заяву в обороні Ізраїлю; в даному випадку Ніксон був речником Америки та інших вільних держав, зокрема і спеціяльно всіх країн Південної Европи, незалежно від ізраїльсько - арабського конфлікту.

Річ у тому, що Совєтський Союз, за тайним договоренням з Єгиптом, вислав туди ближче невідоме число своїх летунів, які перейняли летунську службу над обширом Єгипту, поруч із щораз численнішими наземними „військовими техніками". Єгипетський порт Александрія став уже від довшого часу насправді совєтською морсько-летунською базою. Так само від довшого вже часу совєтські воєнні кораблі, стаціоновані в портах Альжиру, а після лівого перевороту в Лібії Совєти залицяються до тамошнього „революційного" уряду, щоб дістати доступ до евакуйованої недавно великої американської бази у Вілусі. Створювання отих совєтських морських і наземних баз в арабських країнах Північної Африки йде впоряд із щораз більшим посилюванням совєтської воєнної фльоти у східній частині Середземного моря, яке вже перестало бути не тільки італійським „маре нострум" — „нашим морем", але й монополем могутньої американської Шостої фльоти.

Гра Совєтів ясна: військовими доставами та економічною допомогою Єгиптові, Сирії, Іракові, Єменові, Суданові, Альжирові й Лібії здобувати собі в тих країнах щораз більші впливи й підтримувати підривні революційні рухи в решті арабських країн із консервативними режимами, прихильними Заходові. Це стосується особливо Йорданії, Ливану, Тунізії й Савді Арабії. Засівши твердо в Єгипті, СССР зацікавлений у назверхньому замиренні між Ізраїлем і арабами, щоб можна відкрити Суезький канал і зробити його насправді своїм, совєтським каналом, що ним плистимуть воєнні кораблі до Арабського моря й Індійського океану. Цей імперіялістичний гін СССР для Америки неприйнятливий. Ось у чому „страшенне небезпечна" ситуація, про яку говорив Ніксон. Совєтські вояки в Єгипті є неначе її символом.

Шукачі наївних королів

Вже можна скласти довгенький список прізвищ тих закордонних комуністичних діячів, які їздили до Москви на лікування, і звідти не повернулись. Так сталося із „вождем" колоніяльної комуністичної Монголії Тандзибалом, із „вождем" комуністичної Болгарії Дімітровим; навіть провідник комуністичної партії Італії Толіятті, який виступив проти окупації Чехо - Словаччини Москвою, почав посилено хворіти і після „підліковування" в Москві — швидко помер...

Але провідним діячам вільних країн західнього світу московські спеціялісти від лікування все таки не пропонують лягати під операційного ножа. Недавно в Кремлі побував імператор і досі середньовічної Етіопії - Абісінії Гейлі Салассіє, який має титул „короля королів" — і нічого з ним не сталось. Зате — не відомо, що буде далі з Етіопією, куди Москва шле дедалі, то більше дорадників і порадників. Нічого не сталось шведському прем'єрові Пальме, адже він 18 червня в Москві заявив, що Швеція, мовляв, і далі провадить політику невтралітету, але „дуже стривожена розвитком подій у В'єтнамі і загостренням становища в Камбоджі"... Який яскравий приклад „політичного невтралітету", вигідного для ЦК КПСС! За Пальме ходили і Косигін, і Брежнєв, і партійний теоретик Суслов щоб тільки такого типу політичний „невтралітет" вільної країни підсилити на шкоду силам вільного світу. „Правда" з 20 червня інформувала, що з особливо широкими обіймами в Москві ЦК КПСС вітало У Танта, генерального секретаря ОН. Ще б ні, У Тант, все таки, це ж не голляндська королева Юліянна, яка вихваляла Совєтський Союз після того, як її повозили в закритому авті по Москві... Хоч і який малий вплив має ОН на розвиток подій у світі, все таки про У Танта знають навіть гірські пастухи всіх народів. І ось цей У Тант заявляє в Москві: „Я незмінно виступаю проти війни у В'єтнамі, критикую події, що недавно заіснували в Камбоджі"...

Банкрутуючий „комунізм" шукає наївних королів і прем'єрів, бо трудящі не вірять московським сиренам. Тому соціялісти в Західній Німеччині опинились у меншості, а в Англії народ проголосував за консерватистів.

Мих. Калимний

МОСКОВСЬКИЙ „ПАПА" І МОЛОДЬ НА СХОДІ ТА ЗАХОДІ

Куритиба. — „Леонід Брежнєв, „папа" московської комуністичної церкви, практично єдиної церкви в наші дні, яка тримається при житті завдяки постійному стосуванню поліційної інквізиції..." — такими словами починається передова стаття відомого бразилійського щоденника „О Естадо де Сан Павло", присвячена розглядові виступу генерального секретаря ЦК КПСС на всесоюзному з'їзді комсомолу в Москві. Аналогії тут такі: єдина Москва намагається диктувати всьому комуністичному світові, а останній мусить безвідмовно слухати тих наказів, коритися та вірити їм; у Москві ж кожне слово Брежнєва вважається непомильним. Звідси й походять московська комуністична церква, а в ній „папа" Леонід Брежнєв.

Так ось, названий „папа", звертаючись до учасників з'їзду комсомола, сказав, що вони та їхні однолітки доживуть до світового комунізму. Брежнєв, навіть при цій нагоді, точніше не окреслив, що взагалі собою являтиме отой комунізм. Марксо - ленінські теоретики з цього приводу висловлюються так плутано і туманно, як малюють свої картини абстракціоністи. Досі відомі два поняття комунізму: один (з творів Маркса та Енгельса) — первісний, а другий, за Хрущова (коли той їздив до Югославії), полягає ось у чому: „Що таке комунізм? Комунізм — це хліб з маслом для всіх. Оце і все"...

Суспільні відносини за перших людей на Землі існують лише в наших здогадах та припущеннях, ми ці відносини здебільшого визначаємо висловом: „твоє — моє, моє — твоє". Це і є, згідно з твердженнями марксо - ленінських теоретиків, первісний комунізм. Ясна річ, скільки відтоді розвинулося та змодернізувалося суспільство, стільки має розвинутися і модернізуватися комунізм, щоб з первісного перетворитися на актуальний, сучасний. Насправді ж, усі відомі нам тлумачення новітнього комунізму, в тому в домисленнях Маркса, Енгельса, Леніна та Сталіна, далеко не досконалі, навіть більше плутані та суперечні. Отож, залишається „до подумання" в и з н ачення Хрущова. Але... тільки „до подумання"...

Хрущов злетів зі свого керівного становища в партії і державі. Правда, ніхто ще не сказав, чи і його визначення комунізму теж „зіграло в довгу скриню" (вмерло), чи продовжує існувати. Не зустрічали ми ще ні підтверджень, ні заперечень того, що „комунізм — це є хліб з маслом для всіх". Але Хрущова тепер відкидають майже вцілому. Через те зовсім не виключено, що відкинуто і його визначення комунізму. Далі, коли брати за вичерпну настанову слова Хрущова, то конкретна дійсність показує, що ЗСА... куди ближче стоять до комунізму, ніж СССР! Адже робітник фізичної праці в ЗСА заробляє в шість разів більше від робітника в Совєтському Союзі! Коли до справи підійти ще вужче, то масла „на душу населення" в ЗСА припадає незрівнянно більше, ніж в СССР!

Брежнєв не передбачає автоматичного вступу теперішнього молодого покоління в світовий комунізм. „Папа Московської комуністичної церкви" бачить ще попереду боротьбу, відтак накреслив дальші шляхи для молоді Сходу і Заходу. Шляхи ті цілком відмінні, але, по думці „папи", в кінцевому висліді мають призвести до однієї мети — до комунізму в усьому світі в ближчому історичному часі.

І так, для комсомолу, взагалі для молоді СССР та інших комуністичних країн (червоний Китай тут під увагу не береться), сказано дуже коротко та дуже рішуче: „треба запровадити залізну дисципліну"! Брежнєву, виходить, замало того, що є досі, наприклад, в СССР. Там людина мало не з народження попадає в організаційні та ідеологічні кайдани. В ранньому дитинстві — жовтенята, в звичайному дитячому віці та в підлітках — піонерія, в юнацтві — комсомол, а далі „кращих є кращих" та „витриманіших з витриманих" дорослих громадян Совєтського Союзу добирають до комуністичної партії, одночасно з чим відбувається механічне переведення їх до вищої суспільної кляси.

Скрізь у згаданих організаціях людину привчають до сліпого послуху наказам партії, до безвідмовного виконання волі Кремлю та його відпоручників на місцях. Свого власного слова молодь, навіть студентська, сказати не може. Всі політичні дії молоді, в тому й університетської, проходять через комсомол, а останній є тільки слухняним знаряддям партії. Провід комуністичної партії завжди чітко, точно і до дрібниць докладно накреслює ідеологічно - програмові та практичні завдання для молоді, в суворих межах чого мусить „вертітися" отой комсомол знизу догори, тобто від найменшого фабричного чи колгоспного осередку, до республіканських і всесоюзного ЦК комсомолу. Наприклад, останній всесоюзний з'їзд комсомолу в Москві „повністю схвалив та прийняв" політику ЦК КПСС, чим ще раз підтвердив свою повну готовість „беззастережно виконувати" директиви партії.

З волі партії переселюють сотні тисяч молодих людей на цілинні землі, випускників вищих шкіл здебільшого засилають працювати хто-зна куди і часто вони, аж по двох роках перебування, одержують там належні їм дипломи. Фабричну молодь, а особливо студентство, партія, коли вважає за потрібне, відправаджує на польові роботи: поборювати бікідників сільського господарс-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Андрій Бук

ЧИ ДЕВАЛЬВАЦІЯ?

Американський доляр, у своїй історії базований на золоті, до 1968 року навіть золотом ґарантований, належить до найбільш стійких валют.

Від 1879 до 1934 років одна унція золота рівнялася 20.67 дол. Від січня 1934 р. піднесено ціну на золото до 35 дол. за одну унцію і вона обов'язує до сьогодні (тоді перший і одинокий досі раз здевальвовано доляр). На протязі останніх десятиріч вартість доляра захиталася. Знищила його і далі обезцінює інфляція, яка через воєнні дії й економічно - мілітарні допомоги відсталим країнам надщербила його вартість до того ступня, що тепер він вартий 34 центів вартости доляра 1949 року. Найбільше втратив доляр на вартості в останніх кількох роках — пересічно 5 центів річно. Здевальвований у 1967 р. британський фунт стерлінґів, а минулого року французький франк і евальвована німецька марка зміцнили його позицію у світі і він став більше голосним, а рівночасно, з початком ц. р., т. зв. „паперове золото", на яке погодилися майже всі 115 членів Міжнародного Монетарного Фонду, підсилило його стабільність так, що він далі, разом з „паперовим золотом" і монетарним золотом, є ключевим у міжнародних торговельних взаєминах, далі, допомагає економічно відсталим країнам і багато держав світу держить його у своїх резервах. Одначе сучасне інфляційно - економічне положення у світі, а у ЗСА зокрема: через астрономічні оборонно-воєнні видатки, постійно дефіцитові бюджети, безнастанно зростаючі ціни і платні сильно захитали його вартість. Тому уряд обережно застосував протиінфляційні монетарно - фіскальні зарядження, які сповільнили ріст загальної продукції й індустрії, зменшили фабричні замовлення, спричинили наглий спадок корпораційних зисків (15%), збільшили кошти прожитку (6%), піднесли безробіття (5%), сильно захитали біржу (36%, від грудня 1968 р.) і спричинили легкий господарчий застій. Все ж таки ці протидії уряду виявилися досі мало успішними. Тому монетарний світ, а зокрема передові країни Европи, сильно занепокоєні економічним положенням найбільшої світової економічної потуги — ЗСА і вимагають негайного упорядкування державних фінансів та приборкання інфляції, навіть коштом небажаної рецесії. Зокрема їх клопоче стара політика уряду: необмеженого видаткування, великих позичок, мало контрольованих економічно - мілітарних допомог, безмежних закордонних інвестицій та видатків, а спеціяльно постійно дефіцитовий бюджет. Останнього року державний балянс ЗСА виказав 7 біль. дол. дефіциту (він 8-ий рік підряд дефіцитовий), в три раза більше від 1967 р., а перший квартал ц. р. наглядно вказує, що цьогорічний недобір буде ще більший. Останнього тижня фінансисти 50-ти держав світу на конференції Міжнародного Банку в Бразелі (Швайцарія) виявили негодування і сильне занепокоєння позицією американського доляра, з огляду на великий державний недобір та безупинний міжнародний інфляційний процес. Оскільки світова інфляція буде продовжуватися, тоді глибока світова рецесія неминуча. ЗСА повинні негайно і радикально протидіяти, щоб поправити балянс платностей — збалянсувати бюджет, поправити балянс закордонної торгівлі та здержати інфляційний гін. Економічне положення країни клопоче також місцевих економістів і монетаристів, а зокрема відомого, світової слави фінансиста та визначного монетарного експерта Р. Тріффіна. Він — натуралізований 1942 року бельгієць, фінансово - економічний дорадник европейських держав, а останньо американського уряду. На його пропозицію створено і затверджено м. р. міжнародний гріш — „паперове золото". На конференції Дирекції Економістів він вказав на непевну позицію доляра, девальвація якого може спричинити міжнародний монетарний хаос. В теорії Центральні Банки держав світу, які перенасичені американськими доларами, можуть одного дня зажадати виміни їх на золото. Одначе вони того не роблять, бо мають довір'я до Уряду й американської економії, а знаючи, що американські запаси золота тепер далеко менші (12 біль. дол), як потенційні закордонні претенсії до нього (43 біль. дол.), могли б стрінутися з відмовою виміни. Тоді закордонні банки були б змушені назад позичати доляри ЗСА (останнього року ЗСА позичили 9 біль. дол. так зв. евродолярів, за високими відсотками — 12%), або купити непотрібні їм доляри і держати їх у своїх неофіційних резервах, або піднести ціну на своїх грошах, щоб припинити наплив небажаних долярів, що пошкодило б закордонній торгівлі. Деякі европейські Центральні Банки передбачають у найближчому році серію девальвацій і ревальвацій грошей. Піднесені на вартості чужі валюти вправді пожвавили б американську закордонну торгівлю, але поступово обезцінювали б доляр та захитали б світове довір'я до нього і світової фінансової системи. Тому країни Европейського Господарчого Ринку намагаються тепер створити спільний резервовий фонд, як перший крок для створення спільної монети, що контролювала б резерви й обороти евро - доляром та узгіднювала б і контролювала б зміни валют поодиноких держав. На довшу мету спільний, европейський гріш зменшить вплив і вартість доляра, як світової валюти. Як на тепер, монетарних змін на горизонті немає і не буде їх до кінця ц. р., бо Японія і Швайцарія не хотять девальвувати своїх сильних валют, бо це надщербило б їх закордонний оборот-торгівлю, а надії піднесеної на вартості німецької марки — припинити інфляцію — завели, як рівнож піднесений хвилево на вартості, до 98 центів, вільно плаваючий канадійський доляр себе не виправдав, бо не тільки не зменшив інфляції і не захитав на вартості амер. доляра, чи европейських валют, але пошкодив експортові. Рівнож захитані валюти Еспанії, Данії, Швеції чи Італії є дотичними урядами сильно боронені перед девальвацією. Отже, небезпеки для американського доляра у найближчому майбутньому немає.

ЕПІТАФІЯ

Пам'яті мистця Антона Малюци

Помер Антін Малюца — мистець і мистецтвознавець, людина непересічної ерудиції в ділянці мистецтвознавства. Він усім цікавився, усюди він був — ненаситний дослідник усього, з чим зіткнула його інтелігенція. Що станеться з його мистецькою спадщиною, з його інтересними блокнотами, з його шкіцівниками? Не було часу, поки він жив серед нас, основніше поцікавитися тією змістовною людиною, яку життя скривдило, якій доля чомусь не щастила, яка проте по геройськи з тією ж долею боролася. Незаступний приятель наш і працівник покинув нас, на жаль, таки дуже не в впору.

Два могутні осередки ціле життя в ньому горіли — серце і мозок.

Лябіринт Ню Йорку не складніший, як був Лябіринт його мислення і почувань.

Щось назавжди незаспокоєне клекотіло в глибині його істоти.

Він фанатично шукав і досліджував трагічний фантом своєї мрії.

Він пристрасно змагався з самим собою і насміхався іронічно із своєї геройки.

Він котив прокляту брилу своєї долі мов мітичний Сізиф. Ця напруга не була йому під силу.

А ген у вимарених верхів'ях, він бачив свій неосяжний ідеал.

Він знав, що життя знущається з нього, але ж і він був не з тих, що легко здаються і до кінця свого життя він не здався.

Він був мистець і мислитель. Мистецтво він любив і жертвував йому свою жорстоку думку, якою сам себе мучив.

Безумовно, що він не був з пересічних.

Пристрасний фанатик мрії, яку ціле життя пристрасно здійснював, хоч не встиг її завершити і залишив у загальних обрисах потесану, покреслену, порисовану: бурхливий шкіц, над яким завжди задумається вдумливе чоло.

Милий у дружбі — жорстокий з самим собою.

Таким він був серед нас і таким залишиться в пам'яті нашій.

З невичерпного надра відомостей і знань вибухали гейзери його мудрої говірливости, блискавиці думок, дефініції задумів, багатство, яке він розгублював необачно.

Мука життя закінчена і великий життьовий ентузіязм закутаний чорним шарфом жалоби.

Здавлено хлипає в наших душах те, чого словами не висловити.

Прощай, Дорогий Друже. Чужа земля нехай не буде Тобі заважкою.

В. Гаврилюк

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО ФОНОЗАПИСИ

В рецензії на концерт Є. Зарицької („Свобода" з 1 липня) д-р З. Нижанківський висловив цінну думку перевидання ф о н озаписів Євгенії Зарицької, та при тому висловив великий жаль з приводу затрачення фонозаписів С. Крушельницької і М. Менцінського та ін. На щастя, справа фонозаписів наших найбільших вокалістів кінця 19-го ст. — поч. 20-го стол. мається куди інакше. В київському музичному журналі „Музика" ч. 1, 1970 повідомлено, що після довгих років розшукувань, реставрувань і т. п., фірма „Мелодія" готує до випуску антологію записів аж 28 співаків від тенора Івана Алчевського до меццосопрана Є. Зарицької. Про це пише теж д-р В. Витвицький („Сучасність", т р а в е нь 1970). Будуть перевидані теж чимало записів і інших сучасних співаків, які донедавна діяли на еміґрації. Коли взяти під увагу досліди в Україні і на еміґрації над старими записами, найбільше таки щастя мали М. Менцінський і С. Крушельницька. Монографія про тенора М. Менцінського (Львів, 1969) І. Деркача вказує на чимало його записів, що переховуються в приватних збірках, чи в його сина, Івана (Стокгольм). Деякі з тих записів є у приватних колекціях в ЗСА у формі магнетних копій - тасьм. Про записи С.Крушельницької маємо ґрунтовну працю мґра С. Максимюка (гл. журнал „Вісті", Міннеаполіс, чч. 3-4, 1965), який вібрав ок. 25 записів її голосу (найбільша збірка поза Україною), та в деталях довів походження кожного запису, які були фахово відреставровані звуколябораторією, опісля демонстровані публічно в УВАН і ін. Починає нарешті рости і література цього предмету. Можна висловити одне „на жаль", але не на адресу вокалістів. Бож українські і н с трументалісти (піяністи, скрипалі, ін.) в тій ділянці сильно відстають.

Роман Савицький, мол.
Кренфорд, Н. Дж.

О. Дереш

ГАЄВИЙ

(2)

На другий день був у надлісництві святочний настрій. При вході до заряду повівали чорно-жовті австрійські прапори на тріюмфальній брамі. Світилися до сонця вичищені бляшки - відзнаки лісової прислуги, прикріплені на грудях до ременів калит перевішених через плечі. Широкі череси опоясували стани. Все на прислузі було нове і святочне. Короткі кожушки з нашиваними взорами, білі сорочки з рівнесенькими збиранками опущені поверх битих суконних штанів, обмотаних при стопах новесенькими онучами й ремінцями а на ногах легкі ходаки холодні літом і теплі зимою. Дам'ян ходив між лавами гаєвих; все щось поправляв на них із ношi. То шапка не сиділа, як слід, на голові, то сорочка не висіла рівно кругом, бляшка на ремені була прикріплена криво або торба осунулася на один бік. Дам'ян прослужив три роки при війську, був старшим десятником і засвоїв собі нахил до порядку й старинування. Тепер, очікуючи приїзду архикнязя, мав враження, що стоїть на касарняній площі, ще раз критичним оком, що бачило кожне недомагання в одностроях, переглядає свій рій, рівночасно надслухуючи, чи не паде команда, що вже приїхав на провірку генерал. Все було в порядку. Та думка про медведя мучила його й тепер. — От бісова тварина. Минулого тижня приходив, як на замовлення. Повинен й завтра прийти. Та чи можна вірити дикій звірині? А ну знайде деінде жир, насититься і буде відпочивати по добрім пирі. Є справді в резерві другий, та не злий в тілі й не вмився до цього з латкою. Нехай діється Божа Воля.

Із-задуми вирвав його шум мотору авта, що за хвилину зупинилося перед брамою. Дам'ян кинув наказ, гаєві виструнчилися й завмерли в нерухомій позі. Перед брамою ждав інж. Марко, держачи в руках тарілку із хлібом та сіллю. Із авта висів поволі старший пан, середнього росту, у мисливському одягу, вислухав уважно привітання управителя надлісництва, привітався з ним і перейшов перед лавою гаєвих та урядовців. Кивнув привітливо головою, запитався про здоров'я Дам'яна, котрий товаришив йому на ловах від ряду літ і відійшов у кімнати надлісництва.

Дам'ян врадуваний привітанням архикнязя, лекше відітхнув, що добре випала перша стріча. — Як початок добрий, то повинні щасливо закінчитися лови. А що буде, як медвідь не вийде? Гм. Може таки послухати ради Парашки та піти до ворожки. Хто то знає. Може вона таки знає чари на медведя. Агі. Чи я сам здурів, що починаю вірити в бабські сплетні. Баби розтрубіли б це по всім селі, а люди підняли б мене на сміх. Пан архикнязь, добрий мисливий, сам знає, що принадити медведя на означений час, то не дівку викликати з хати на розмову. Не прийде бурий одної ночі, то треба буде просидіти другу а то й часом третю. Тому чотири роки, як ми полювали, то вперся був медвідь і три рази не приходив. Вже й архикнязь невдоволений був. А четвертий раз нам таки пощастило. Положили ми медведя і ще якого. Чому ж тепер мало б бути гірше.

Гей, Дам'яне — гукнув хтось із урядовців. — Пан надрадник кличе.

Дам'ян стрепенувся і пішов у канцелярію.

— Слухайте Дам'яне. Пан архикнязь хоче завтра йти на засідку. Підіть до Івана Сови, візьміть від нього коня, застрільте та підкиньте коло становища. А рано погляньте, чи був медвідь. Та допильнуйте, щоб медвідь конечно був. Пан архикнязь аж у долоні сплеснув, як почув про медведя з білою латкою. Вважайте, щоб ви не посоромили мене й себе. Ви знаєте, що архикнязь щедрий, як все піде, як він бажає. То ж і ваша голова, щоб соточка була в кармані.

— Нема то, як бути паном. Наказав, щоб медвідь був та й кінець — міркував Дам'ян, вертаючися додому. — А ти журися, як медведя приманити. Коли б то був звичайний грабчук, то невеликий клопіт. Прийшов медвідь, то добре. Скортіло його цієї ночі деінде піти, це його діло. Нехай грабчук стріляє до сойки. Але тут діло з архикнязем. Найяснішого пана кревним. Та й добра людина. Не гонoровитий, хоч із високого роду. От нині, як перед всіма до мене приязно усміхнувся. Аж завидні були урядовці. Кожний раз питає мене, як мені й моїй родині живеться. Не так, як д р угі друть до гори носа. Приїде такий шляхтич напушений, як індик на подвір'ї у надлісництві, дивиться на тебе й вдає, що тебе не видить. І говорять ті другі пани так дивно. Не кажуть до мене — ти, або ви, але якось так чужо все через „він". Та й скачи весь час коло нього, як собака на припоні. Командирує тобою ще гірше, як капраль при війську молодим рекрутом і не зважає на мій сивий волос і що в мене доростаючі внуки. Та й мисливі з тих молодих грабчуків, пожалься Боже. Стріляє, що під мушку попаде. А архикнязь, то ні. На медведя молодого не стрілить а оленя, як перебирає. Найперше дивиться через далековид, чи олень рослий, а головно, які в нього роги. Мало пасемків або негарно виросли, то махне тільки рукою, немов би говорив, то для меншого пана й ідемо шукати за другим. Часом і т и ж д е н ь блукаємо, поки знайдемо такого, що йому до вподоби. Що пан, то пан. Великому панові королівський олень. Такій людині й такому мисливому треба конечно прислужитися. Думаю я над тим медведем, що мені аж голова від нього болить. Та нічого мудрого до голови не лізе. Ех, як то був би олень. Взяв би скло від лямпи та так на нім заграв, що прийшов би до самої руки. Олень восени божеволіє від любови, ласий на лані а заздрість відбирає йому чуйність, летить на рик другого, як люта собака на чужого пса, що зайшов на його подвір'я. Раз я архикнязеві був приманив оленя склом. Красна штука була. Олень стояв, дивився навколо, шукав противника а архикнязь не стрілив. Каже до мене, що не штука так обманути звіра, але добрий мисливий цього не робить. Треба самому вміти підійти, щоб звір мав змогу себе захистити. Таких шляхотних мисливих мало тепер.

*

Перед сумерком поклав Дам'ян свіжовбитого коня на приманду медведеві, станув під смерекою та й задумався. Осінній вітер шумів у верхів'ях дерев, шелестів по землі зів'ялим листом і гнав по небі порозривані хмари. Місяць плив над горами, освічував блідим світлом бори, то знову затемнювався від хмар. Тоді ліси огорталися темрявою, творячи суцільну темну стіну. Лісом бродив вовкулак і шукав жертви. Ось причаївся за пнем ледве видної ялиці і стежить уважно за людиною. Непроглядна темрява закриває кожний його рух, непомітний й безшелесний. У нічній тиші заглумилася перерazливо злослива сова й від її несподіваного сміху ще більший ляк огортає людину. Ноги, немов приросли до землі, зимний піт виступає на чолі а судороги стрясають тілом. У тишу ночі кидає своє несамовите гупу-пугу пугач, реве перестрашений рогач і ці нічні звуки витворюють дивний настрій сторожкости, що межує із почуттям страху.

(Далі буде)

НОВООБРАНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ ПЕРШІ НАРАДИ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

але вже поробив ряд заходів для кращого наладнання та пожвавлення праці УНСоюзу в Канаді. Він відбув в Торонті наради з двома іншими головними урядовцями в Канаді, головними радними Василем Дідюком і Дмитром Попадинцем та директором Канадійської Канцелярії УНСоюзу Богданом Зоричем і в порозумінні з головним контролером мґром Іваном Геврико́м з Вінніпеґу намічено деякі пляни в цій справі. Пропонується, щоб з цих головних урядовців та директора канцелярії створити колеґію головних урядовців УНС в Канаді, яка працювала б під проводом звітодавця та плянувала, виконувала і відповідала за організаційну активність УНС в Канаді. Богдан Зорич залишається директором Канцелярії та головним представником (Chief Agent) УНС перед канадійськими властями. Колеґія відбуватиме раз або й два рази в році свої наради. Очевидно, що всі рішення колеґії повинні бути апробовані Головним Екзекутивним Комітетом. Перші наради Колеґії відбудуться на початку серпня в Давфині з нагоди традиційного в тій місцевості Національного Українського Фестивалю. На ці наради п. Б. Зорич приготовить подрібний плян організаційної активности УНС в Канаді. Починаючи від 15-го липня, звітодавець матиме один місяць часу, вільного від його обов'язків в Сенаті Канади, і в тому часі він є до розпорядження для пожвавлення союзової активности. Він бажає та докладе всіх зусиль, щоб бути не тільки почесним репрезентантом УНСоюзу в Канаді, але й активно працювати для його розвитку, бо це є в найкращому інтересі Канади й українців в Канаді. Також пропонує, щоб директор Канадійської Канцелярії Б. Зорич брав участь і звітував на нарадах Екзекутивного Комітету та Головного Уряду.

Слово директора Канадійської Канцелярії УНС Богдана Зорича

Доповнюючи звіт сенатора Павла Юзика, директор Канадійської Канцелярії УНС Богдан Зорич насамперед ствердив, що за п'ять місяців цього року УНСоюз в Канаді збільшився на 402 нові члени і після покриття втрат виказує прибуток як в дорослому, так і молодечому департаментах. Від часу Конвенції в травні цього року, він продовжував свою працю директора Канадійської Канцелярії і „Чіф ейджент-а", вдержував зв'язок з Відділами і відділовими урядовцями, відбув наради, виголошував доповіді, репрезентував УНСоюз на різних імпрезах, плянував і координував союзову активність. Уважає, що крім продовжування таких завдань і обов'язків, він сам до кінця року придбає сотню нових членів, щоб зі свого боку причинитись до виконання організаційної квоти УНС в Канаді.

Поїздка в Західню Канаду

Головний Екзекутивний Комітет, вислухавши звітів сенатора Павла Юзика і п. Б. Зорича та обміркувавши справу, виніс постанову, щоб заступник головного предсідника на Канаду сенатор Павло Юзик, разом з головним предсідником Йосипом Лисогором відбули, починаючи від 15-го липня ц.р., одномісячну організаційно-репрезентаційну поїздку в Західню Канаду. Згідно з пляном, вони в тому часі відвідають 20 місцевостей. В тому самому часі відвідають ті місцевості на переміну головний контролер мґр. Іван Геврик, головний радний і обласний організатор Василь Дідюк та директор Богдан Зорич.

Перший звіт заступника гол. предсідника проф. Івана Телюка

Заступник головного предсідника проф. Іван Телюк на початку свого звіту ствердив, що він, подібно, як сенатор Павло Юзик, був уперше обраний на головного екзекутивного урядовця УНСоюзу 27-ою Конвенцією в Клівленді в травні цього року і він також уперше бере участь в нарадах Головного Екзекутивного Комітету. Проте, він зараховує себе — і його зараховують — до давніх союзових діячів, бо довгими роками він очолював Окружний Комітет Відділів УНС стейту Коннектикат та завжди був активний в УНСоюзі. Від часу його вибору на заступника головного предсідника він намагався точніше познайомитися з його новими відповідальностями. Добрий досвід у цьому відношенні дали йому поїздки до Пенсильванії та короткий побут на Союзівці. Вважає, що дуже важливо прислуховуватись до думок, завваг і побажань членства УНСоюзу. Він бажав би, щоб в Екзекутивному Комітеті була приділена йому окрема функція, яка відповідала б його професії професора коледжу та виховника академічної молоді й економіста. Він буде вільний від університетських обов'язків від 18-го липня до 1-го вересня і в тому часі бажав би основніше познайомитись як з працею Головної Канцелярії, так із союзовим тереном.

Після дискусії, Головний Екзекутивний Комітет вирішив скористати з цієї вакаційної нагоди свого заступника головного предсідника проф. Івана Телюка.

Звіт гол. предсідника Йосипа Лисогора

Головний предсідник Йосип Лисогір в своєму звіті подав загальну характеристику діяльности і стану УНСоюзу та його касового, організаційного, рекордового і видавничого департаментів. У фінансовому відношенні УНС невпинно росте і поступає. За п'ять перших місяців цього року майно УНСоюзу збільшилося на 400.000 дол., збільшилася — в порівнянні з таким самим часом минулого року — сума вкладок від членів і відсотків від інвестицій. Збільшення майна УНСоюзу в найближчих місяцях поступатиме повільніше, з уваги на збільшені видатки, зокрема виплату дивіденди членам. Збільшуються також інші видатки, зокрема платні працівникам в усіх департаментах. Прибутки і видатки „Свободи" мало змінилися в порівнянні з таким часом минулого року. На Союзівці цьогорічний сезон заповідається дещо слабше, ніж минулого року, з уваги на погоду та на деякі економічні коливання. В дальшому звітодавець поінформував про вакаційну активність на Союзівці, зокрема дитячі табори і курси українознавства та імпрези, висловив ряд завваг до організаційного стану і діяльности, поінформував про закуп прилеглого до теперішньої Гол. Канцелярії будинку, який рішено достосувати до потреб Гол. Канцелярії на час перед її перенесенням до нового хмаросягу, будова якого почнеться вже цього літа. Докладними інформаціями про цю нову будову головний предсідник Йосип Лисогір закінчив свій звіт.

Звіт ред. А. Драгана

Звітуючи за видавничо-культурний відділ, ред. А. Драган насамперед поінформував про закінчення всіх праць, зв'язаних з публікацією другого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства та про стан її друку. Звітодавець, разом з головним предсідником Й. Лисогором, відвідав 11-го червня університетське видавництво в Торонті, яке публікує Енциклопедію і тоді встановлено кошт видання, ціну книжки та справу публікації додаткових 2.500 примірників першого тому. Головний Екзекутивний Комітет погодився на пред'явлений університетським видавництвом кошторис та доручив підписати контракт. Рівночасно рішено замовити додаткових 2.000 аркушів кольорових мап України, що будуть додані до другого тому Енциклопедії, та приготовити з них, в порозумінні з проф. д-ром Володимиром Кубійовичем, окремий атлясик для вжитку парафіяльних й українознавчих шкіл. Рішено також поінформуватись в університетському видавництві щодо можливостей і ціни друку 2,000 примірників розділу про українців у ЗСА і Канаді. Загальними інформаціями та характеристикою інших видавничих справ і проблем ред. Драган закінчив свій звіт.

У вересні наради Головного Уряду

27-ма Конвенція УНСоюзу, що відбулася в травні ц.р. в Клівленді та вибрала новий Головний Уряд, схвалила рівночасно рекомендацію, щоб цей новий Головний Уряд не пізніше, як у вересні цього року, відбув своє перше засідання. Головний Екзекутивний Комітет схвалив, щоб таке засідання відбути на Союзівці в п'ятницю і суботу 18 і 19-го вересня ц.р.

Інші справи, закінчення

Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу на цих своїх перших після Конвенції нарадах розглянув ще цілий ряд інших актуальних справ, зокрема віддав багато уваги справі розподілу функцій, обов'язків і відповідальностей між заступником головного предсідника і рекордовим та головним секретарем, і наради, що почалися о год. 10-ій рано, закінчено о год. 11-ій вночі.

Інформації архітекта

Під час нарад Головного Екзекутивного Комітету до Головної Канцелярії загостив архітект інж. Юліян Ястремський, який разом з архітектом інж. Аполінарієм Осадцою проєктував та наглядатиме над будовою нового величного хмаросягу УНСоюзу, та основно познайомив Екзекутивний Комітет з плянами будови.

Інж. Юліян Ястремський

Мовознавчий з'їзд з українською участю

Оттава. — Тут у приміщеннях Оттавського університету відбувся в днях 28-31-го травня науковий з'їзд у справах двомовности з участю вчених з Канади, Америки й Зах. Европи. З'їзд проходив у пленарних доповідях і дискусійних групах. В одній із них під керуванням проф. І. Макей з Лявальського університету (29.5) зроблено огляд навчання слов'янських мов у Канаді й у дискусії взяли участь професор К. Віда з Оттавського університету та проф. Яр Рудницький із Вінніпеґу. Крім цього проф. Рудницький мав доповідь на пленарній сесії 30.5 про двомовність серед інших етнічних груп у Канаді, в якій довів, що крім офіційного англо - французького білінґвізму тут існують інші роди двомовности, в тому „обласна" двомовність українсько - англійська в степових провінціях Канади. У висліді нарад створено 31.5 окрему асоціяцію „аплікованого мовознавства" з осідком в Оттаві, яку очолив проф. Ж. Рондо з Оттавського університету.

ОБВИНУВАЧЕНИЙ ДІСТАВ серцеву атаку, так бодай твердить Антоні Боярдо, званий в підземному світі „Тоні Бой", якого судять в голосному процесі в Нюарку, Н. Дж., разом із тамошнім недавнім посадником міста Гю Андонізіо і чотирма іншими підсудними за видурманення 253.000 дол. хабарів від одної великої будівельної фірми, що переводила міські роботи в Нюарку. Антоні Боярдо був на волі за кавцією 50.000 дол., але суддя відкликав ту кавцію і його ув'язнили.

В третьому дні негритянських заворушень в Есбирі Парку, Н Дж., поранено 60 осіб

Есбирі Парк, Н. Дж. — Після двох ночей негритянських заворушень, получених з грабуванням і плюндруванням крамниць, у вівторок 7 липня заворушення в цьому ресортному містечку продовжувалися з непослабною силою. Юрба негрів намагалася прорватися до торговельної частини міста, в чому перешкодила їм стейтова і міська поліція, стріляючи з рушниць і застосовуючи сльозний газ. У висліді було понад шістдесят осіб поранених, в тому числі 43 від рушничних пострілів, здебільшого з-поміж „тінейджерів". П'ятнадцять осіб заарештовано. Встановлену ще в понеділок поліційну годину із забороною виходу вночі на вулиці поширено після вівтіркових заворушень на ціле місто, включно із морськими пляжами, як також на сусідню місцевість Нептюн Тавншіп. З-поміж відставлених до шпиталю поранених учасників заворушень і поліціянтів більшість після лікарських оглядин звільнено, залишилося в шпиталі тринадцять осіб. Запитувана репортерами команда місцевої поліції, що її очолює негр Томас Сідні Смит, про причину великої кількости поранених від рушничних пострілів заявила, що поліція одержала наказ стріляти тільки вгору а не до людей. У вакаційні кінці тижня в Есбирі Парку перебуває яких 80.000 осіб.

Почалася „Лісова Школа — 1970"

Лексінґтон, Н.Й. (О.Л-ий). — Тут, у горах Кетскіл, на теренах пл. сен. Михайла Пежанського і Володимира Хамули, розпочався в неділю, 28-го червня ц.р. вишкіл пластових таборових провідників „Лісова Школа-1970", що триватиме до 11-го липня. Учасниками цього вишколу є 31 пластових юнаків і старших пластунів із Америки і Канади, які перед тим успішно закінчили теоретичну кореспонденційну підготовку. Командантом цьогорічної „Лісової Школи" є пл. сен. Андрій Мицьо. Програму табору переводить 8 інструкторів та 4 прелеґенти. Слід підкреслити, що членами булави проводу є виключно старші пластуни, абсольвенти „Лісової Школи" з попередніх років, а між ними є також обидва, одинокі дотепер на американській землі, гетьманські пластуни-скоби: ст. пл. Тарас Лончина з Дітройту і ст. пл. Роман Процик з Філядельфії. Видання таборової газетки та пресові репортажі спочивають в руках досвідченого в цій ділянці ст. пл. Юрія Павлічка з Рочестеру. Абсольвенти „Лісової Школи" роз'їжджаються зараз після її закінчення по різних пластових таборах як члени їх булав. Рівночасно в тому самому часі розпочався такий же самий дівочий міжкрайовий вишкіл пластових таборових провідниць „Школа Булавних-1970" на пластовій оселі „Вовча Тропа" в Іст Четгемі, Н.Й., під проводом ст. пл. Дори Горбачевської.

МОСКОВСЬКИЙ „ПАПА" І МОЛОДЬ НА СХОДІ ТА ЗАХОДІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

тва, збирати сіно, підпушувати картоплю, поливати городи. Від середньої школи починаючи і університетом кінчаючи, молодь чоловічої статі проходить повний елементарний військовий вишкіл для того, щоб, за поясненнями совєтської преси, вступивши до армії, вона „зайво" не витрачала часу на муштрування, а мала б можливість більше присвятити часу на опанування техніки та зброї. Зрештою, творчу частину молоді-письменників, науковців, акторів, малярів — партія постійно суворо контролює та „унапрямлює" їхню діяльність. Яку ж ще „залізну дисципліну" Брежнєв хоче запровадити серед молоді Совєтського Союзу та інших соціялістичних країн?

Зовсім інакший підхід у московського „папи" до молоді Заходу. Він, за передовою „О Естадо де Сан Павлоло", цілком схвалює та підпирає все те, що виробляє так званий „лівий студентський рух". Отож, для Брежнєва дуже добре, що молодь на Заході „грабує банки, купує виготовлену в комуністичних країнах зброю для боротьби з демократичними режимами, викрадає чужоземних дипломатів, руйнує університетські лябораторії, нищить бібліотеки". Але не кожна молода людина на Заході спроможна на подібні „героїчні чини". То ті, хто не надається до зазначених вище акцій, добре роблять, що влаштовують студентські страйки, взагалі не хочуть вчитися, носять довге волосся, відкидаються від всякої праці, нехтують авторитетом старших людей, сплять на вулицях, демонструють „любовні акти" на прилюдних площах серед білого дня, не коряться приписам влади, відмовляються ставати до війська на захист своєї батьківщини, не визнають ніякого патріотизму, нападають на крамниці з товарами та продуктами і розбивають їх тощо, тощо. „Це все є сьогодні фактором політичної боротьби" — прирік Леонід Брежнєв.

Таким чином, „папа Московської комуністичної церкви", цілком одверто і недвозначно „схвалив" для молоді західніх країн йти шляхами неуцтва, зневажання авторитету старших людей, постійного спротиву владі, повної деморалізації, занепадництва, побутового розкладу, патріотичного з'яловіння, діяти в антисоціяльному та антигромадському дусі. І це все для того, щоб вільний світ, зрештою, залишився без конструктивного і творчого елементу, який належно забезпечував би йому дальший розвиток та дальше існування, який би, в разі потреби, міг би постояти за свої країни, вільні та незалежні, зі зброєю в руках.

Розрахунок у московського „папи" доволі простий, але доволі підступний. Коли б усе сталося по думці Брежнєва, то покоління, яке сьогодні перебуває ще в стадії визрівання, до осягнення зрілого віку, має перетворитися в людське - духове та фізичне ніщо. Відтак тим, які визрівають в умовах „залізної дисципліни", яких навчають бути войовничими та аґресивними, не складатиме особливих труднощів накласти свою цупку руку на вільні країни. За такого стану речей можуть справдитися слова Брежнєва, сказані до молодих комуністів на недавньому комсомольському з'їзді в Москві: „ви доживете до світового комунізму".

Але чи станеться так, як передбачає московський „папа"?

Гадаємо, що ні. Вільний світ потенційно дуже сильний духово, морально й фізично, щоб забезпечити своїм тисячолітнім надбанням, культурі й цивілізації, демократичним вольностям, християнському укладові життя. Однак, справі виховання сучасного молодого покоління, таки конче потрібно, щоб у вільному світі приділили належну увагу і то вже тепер. Цим мусять якслід зайнятися і родина, і Церква, і держава, і громадсько - суспільні організації. Мусить і сама молодь західніх країн повністю усвідомити собі загрозу для її власного майбутнього, яка йде з комуністичної Москви.

Нам здається, що Брежнєв не враховує ще одного, надзвичайно важливого і вагомого фактору, а саме — чи захоче, втримувана завжди на вузькій припоні і гнана партійно - поліційним дрючком, молодь Совєтського Союзу ширити комунізм у цілому світі? Все свідчить навпаки — комунізм їй остогид, гірше від гіркої редьки, в самій червоній імперії. То навіщо їй таке „добро" пхати ще далі?

В ІНДОНЕЗІЇ ВІДБУДУТЬСЯ 5 липня 1971 року перші парляментарні вибори за останніх 15 років. Тому вже тепер розпочали приготування до них. Понад 60 мільйонів індонезійців матимуть право голосування. Не відомо, чи дозволять комуністам іти до виборів під фірмою якоїсь новоствореної партії, бо комуністична партія в Індонезії заборонена.

Злет Ю. СУМА стейтів Іллиной, Вісканcин та Міннесота

Барабу, Вісканcин. — Тут в суботу і неділю, 30 і 31-го травня відбувся річний весняний Злет Ю. СУМА стейтів Іллиной, Вісканcин та Міннесота.

Злет проходив під кличем „Свобода людині — Воля Україні" і присвячений був славній пам'яті ген.-хор. Р. Шухевича — Тараса Чупринки, Головного Командира УПА, Провідника ОУН на Українських Землях та генерального Секретаря УГВР у у 20 річницю його геройської смерти.

Злетом провадила Команда, яку покликано до життя на міжосередковому засіданні, в складі Павло Олексюк — командант, Соня Округ — писар, Осип Грод — бунчужний, Олесь Черень — безпека, Ярослав Верещак, Михайло Пилипчак, Ярка Васюнець та Стефанія Ступень — обозні, Лука Костелина, друг Чурма ст. та подруга Округ ст. — програмові.

На Злеті участь брали 160 членів Юнацтва та 20 Дружинників Осередків СУМА ім. М. Павлушкова, ім. Крут та ім. полк. І. Богуна в Чикаґо, ім. Дмитра Вітовського в Палатайн.

Хоч в суботу цілий день негода, бо ж постійно падав дощ — програма вичерпана: 1. Відкриття, 2. Розтаборування, 3. Перегляд. 4. Булова Ватри, 5. На місце „Сумівських вогнів" — святочний і веселий вечір.

В неділю після молитви — спортові змагання та закриття. Із Злетом формально почався сезон сумівських таборів на Оселі в Барабу, Вісканcин, значиться, Вишкільного та Виховно-відпочинкових.

В серпні на цій самій оселі відбудеться І Зустріч Дружинників СУМ Америки і Канади.

О. Ч.

Відбулися Загальні Збори Алюмнів УВУ стейту Ню Джерзі

Пассейк, Н. Дж. — У понеділок 29 червня тут в Українській Централі відбулися загальні збори Ініціятивної Групи Алюмнів і Прихильників УВУ. Збори відкрив п. Іван Буртик, алюмній УВУ. Привітавши присутніх, він подав вичерпні інформації про цілі та завдання Товариства алюмнів УВУ. Зборами проводила Президія в складі: д-р Володимир Гординський — предсідник і мґр. Галина Бобиляк — секретар. Після прийняття порядку нарад, п. І. Буртик виголосив звіт Координаційного Комітету, який був обраний на першій зустрічі Ректора УВУ проф. д-ра Володимира Янева, що відбулася в Кліфтон, Н. Дж. 16 квітня 1970 р. Над звітом розвинулась дискусія, в якій забирали голос: д-р А. Ничка, проф. І .Рудакевич, мґр І. Кардашинець, д-р І. Марченко, студ. Лідія Фарміґа та інші. Дискутанти стверджували доцільність і конечність створення Комітету та заявили свою повну підтримку.

Новообрану Управу очолив п. Іван Буртик, а Контрольну Комісію д-р Володимир Гординський. Заплановано переводити дальшу реєстрацію алюмнів та прихильників УВУ, підготовити ювілейну зустріч-бенкет для відзначення 50-ліття УВУ, на голову Ювілейного Комітету обрано д-ра В. Гординського ,а місцем ювілею визначено Нюарк, Н. Дж. Осідком новообраної Управи стейту Ню Джерзі є: Українська Централя в Пассейку, всю пошту слати на адресу голови:

Mr. I. Burtyk
214 East 6th Street,
Clifton, N.J. 07011

Після вичерпання всіх справ, предсідник зборів д-р В. Гординський подякував усім за участь, побажав успіхів новій Управі та закрив збори.

В. Бакалець

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО БАРАН, довголітній член УНС Відд. 270 Б-ва св. І. Хрестителя в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 25 червня 1970 р. на 82 р. ж. Нар. в с. Карові, Україна і став членом УНС в 1908 р. Полишив у смутку: Олега, Анну, Гриця, Івана, Павліну, Володимира, 10 внуків, 4 правнуків і праправнука. Похорон відбувся 29-го червня 1970 р. на цвинтарі Holy Cross в Арлінґтоні, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
С. Островський, секр.

СТЕПАН НАЗАРЕВИЧ, член УНС Відд. 69 Т-ва Зоря в Ню Йорку, Н. Й., помер 5-го червня 1970 р. на 81 р. ж. Нар. в Плотичі, Україна, і став членом УНС в 1920 р. Полишив у смутку доньку Євгенію, сестру Анну, внука Михайла та родину. Похорон відбувся 10-го червня 1970 року на цвинтарі Кальварія в Лонґ Айланд Сіті, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
І. Різник, секр.

КСЕНЬКА РОЙКА, членка УНС Відд. 325 Т-ва Запор. Січ в Брукліні, Н. Й., померла 8 червня 1970 р. на 74 р. ж. Нар. в с. Клуців, Сокаль, Україна, і стала членкою УНС в 1941 р. Полишила в смутку мужа Миколая, 4 дочки: Анастасію, Тесю, Анну і Марію. Похорон відбувся 11 червня 1970 р. на цвинтарі св. Івана в Мідле Валей, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Цюпа, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 11-го ЛИПНЯ 1970 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Піврічні збори Б-ва св. Володимира —130 Відд. о год. 8-ій веч. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів при 33 Іст 7-ій вул. Проситься чл. прибути. — О. Стешин, секр.

ЧИКАҐО, Ілл. Збори Б-ва св. ап. Петра і Павла Відд. 220 о год. 7-ій веч. у Союзовому домі. Проситься чл. прибути. — Управа.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 270 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі, 92-96 Фліт вул. Є багато важних справ до полагодження з приводу смерти секр. Відділу М. Барана. Проситься членство обов'язково прийти членам Управи Відділу. — С. Островський, секр.

НЕДІЛЯ, 12-го ЛИПНЯ 1970 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд. зараз по Службі Божій о год. 11-ій ранку в церков. залі св. Иосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. Проситься вирівняти вкладки і відібрати дивідендові чеки. — І. Попович, предс., І. Жгута, кас., М. Бобечко, секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Збирання чл. вкладок Б-ва св. Димитрія Відд. 288, як слідує: в залі церкви св. Иосафата від год. 11 до 12 дня; в Укр. Амер. Клюбі від 12:15 до 1:30 по пол. Проситься вирівняти вкладки і відібрати дивідендові чеки. — Д. Мушастий, секр.

ВИ НЕДАВНО ОДРУЖИЛИСЯ. ЧИ ПОДУМАЛИ ВИ, ЩО СТАНЕТЬСЯ З ВАШОЮ ДРУЖИНОЮ, ЯКЩО ВАС НЕ СТАНЕ? НЕГАЙНО ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

ТАРЗАН, Ч. 6396. Члени племени батузі на овиді

Добувшись безпечно з безодні джунґлів, де розбився їх гелікоптер, Тарзан несе спаралізовану на ноги медсестру Наомі почерез верховинний степ.

Відсіль, Наомі, можемо осягнути оселю лікуючих людей — і доктора Доміні — за чотири або п'ять днів.

Тарзане, бачу мужчин! Може вони допоможуть тобі нести мене!

Тссс! Думаю, що це батузі! Сподіваюся, що вони не бачили нас!